

SEMNU LEGĂMÂNTULUI

I
Thou shalt have no other gods before me.

II
Thou shalt not make unto thee any graven image or any likeness of any thing that is in heaven above, or that is in the earth beneath, or that is in the water under the earth: thou shalt not bow down thyself to them, nor serve them: for I the Lord thy God am a jealous God, visiting the iniquity of the fathers upon the children unto the third and fourth generation of them that hate me; and shewing mercy unto thousands of them that love me, and keep my commandments.

III
Thou shalt not take the name of the Lord thy God in vain: for the Lord will not hold him guiltless that taketh his name in vain.

IV
Remember the sabbath day, to keep it holy: six days shalt thou labour, and do all thy work: but the seventh day is the sabbath of the Lord thy God: in it thou shalt not do any work, thou, nor thy son, nor thy daughter, thy manservant, nor thy maidservant, nor thy cattle, nor thy stranger that is within thy gates: for in six days the Lord made heaven and earth, the sea, and all that in them is, and rested the seventh day: wherefore the Lord blessed the sabbath day, and hallowed it.

V
Honour thy father and thy mother: that thy days may be long upon the land which the Lord thy God giveth thee.

VI
Thou shalt not kill.

VII
Thou shalt not commit adultery.

VIII
Thou shalt not steal.

IX
Thou shalt not bear false witness against thy neighbour.

X
Thou shalt not covet thy neighbour's house, thou shalt not covet thy neighbour's wife, nor his manservant, nor his maidservant, nor his ox, nor his ass, nor any thing that is thy neighbour's.

Studiul 9 pentru
29 mai 2021

„Copiii lui Israel să păzească Sabatul, prăznuindu-l, ei și urmașii lor, ca un legământ (Exodul 31:16)”

I
Thou shalt have no other gods before me.

II
Thou shalt not make unto thee any graven image, or any likeness of any thing that is in heaven above, or that is in the earth beneath, or that is in the water under the earth: thou shalt not bow down thyself to them, nor serve them: for I the Lord thy God am a jealous God, visiting the iniquity of the fathers upon the children unto the third and fourth generation of them that hate me; and shewing mercy unto thousands of them that love me, and keep my commandments.

III
Thou shalt not take the name of the Lord thy God in vain: for the Lord will not hold him guiltless that taketh his name in vain.

IV
Remember the sabbath day, to keep it holy: Six days shalt thou labour, and do all thy work: but the seventh day is the sabbath of the Lord thy God: in it thou shalt not do any work, thou, nor thy son, nor thy daughter, thy manservant, nor thy maid-servant, nor thy cattle, nor thy stranger that is within thy gates: for in six days the Lord made heaven and earth, the sea, and all that in them is, and rested the seventh day: wherefore the Lord blessed the sabbath day, and hallowed it.

V
Honour thy father and thy mother: that thy days may be long upon the land which the Lord thy God giveth thee.

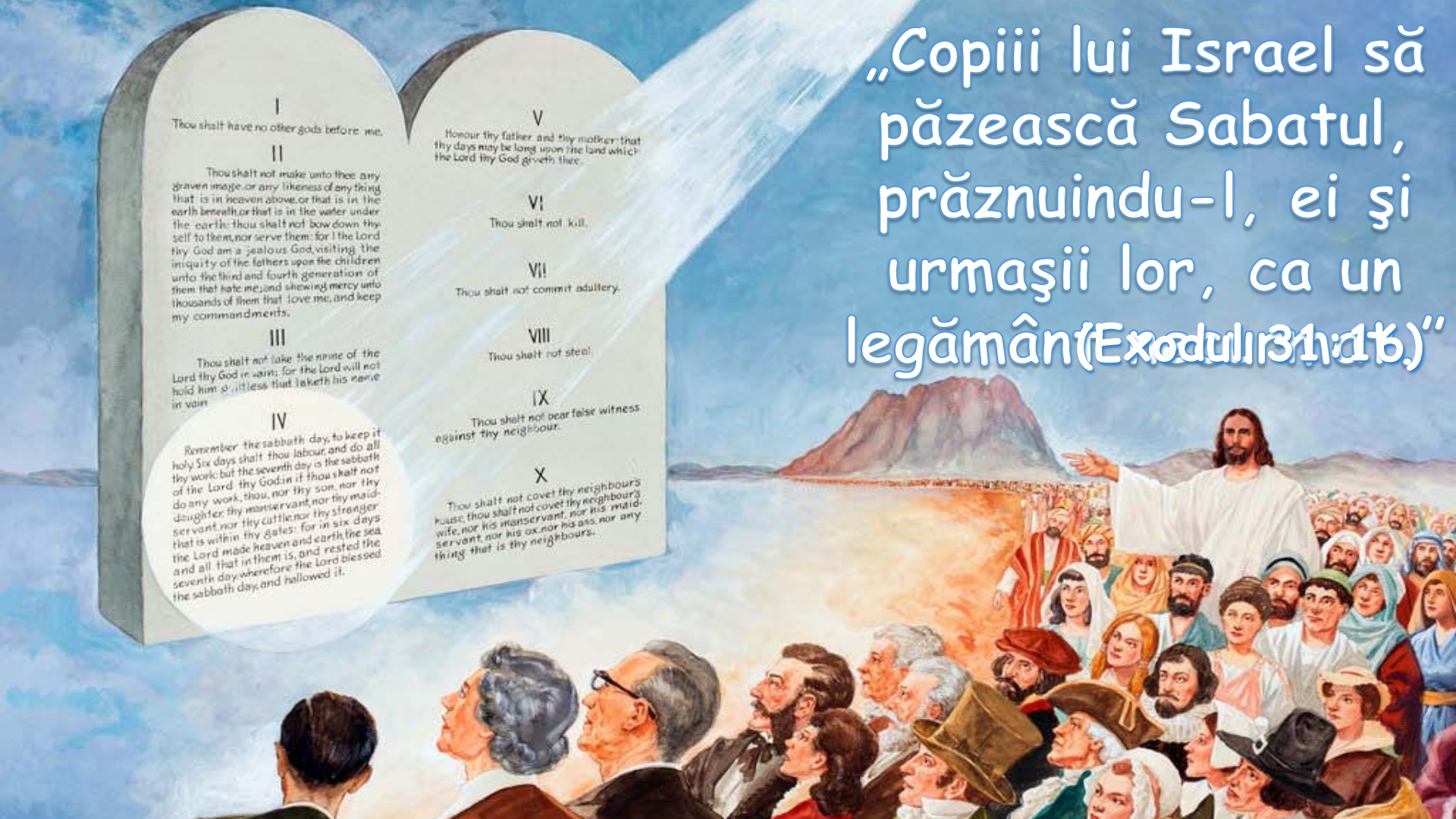
VI
Thou shalt not kill.

VII
Thou shalt not commit adultery.

VIII
Thou shalt not steal.

IX
Thou shalt not bear false witness against thy neighbour.

X
Thou shalt not covet thy neighbour's house, thou shalt not covet thy neighbour's wife, nor his manservant, nor his maid-servant, nor his ox, nor his ass, nor any thing that is thy neighbour's.

Sabatul este special din multe puncte de vedere. Este un memento al Creației (Ex. 20:11), dar și al Răscumpărării (Deut. 5:15). Este un semn al Legământului veșnic și durează pentru totdeauna (Isaia 66:23), dar, la rândul său, face parte din legile rituale care L-au arătat pe Hristos (Numeri 28: 9-10).

Sabatul este mai mult decât o felie de timp; este promisiunea unei relații bogate și semnificative cu Dumnezeu. Este o zi în care lăsăm totul deoparte în viața noastră, cu excepția lui Dumnezeu, și ne luăm timp pentru a ne întări relația cu El.

- Sabatul în Creațiune.
- De la Creațiune la Sinai.
- De la Sinai până la noi:
 - Semnul legământului.
 - Semnul sfințirii.
 - Semnul reamintirii.

SABATUL LA CREAȚIUNE

„Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o, pentru că în ziua aceasta S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o zidise și o făcuse.”
(Geneza 2:3)

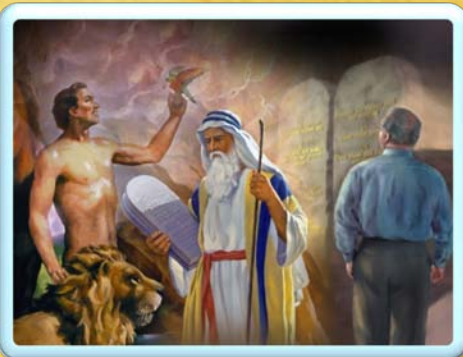

La Creație, Dumnezeu a pus semne pentru a marca perioadele de timp: soarele și luna trebuiau să marcheze zilele și anii (Geneza 1:14); iar Sabatul trebuia să marcheze săptămânile (Geneza 2: 2).

Împărțirea timpului în zile și ani este astfel marcată de fenomene fizice repetitive și ușor de măsurat.

Cu toate acestea, diviziunea săptămânală nu are nici o modalitate de a fi măsurată prin fenomene fizice. Pur și simplu, Dumnezeu a făcut-o așa. Și chiar și astăzi, continuăm să împărțim săptămâna așa cum a făcut-o Dumnezeu.

De fapt, Sabatul a fost creat de Dumnezeu ca un semn pentru întreaga omenire și nu doar ca un semn pentru poporul lui Israel (Marcu 2:27).

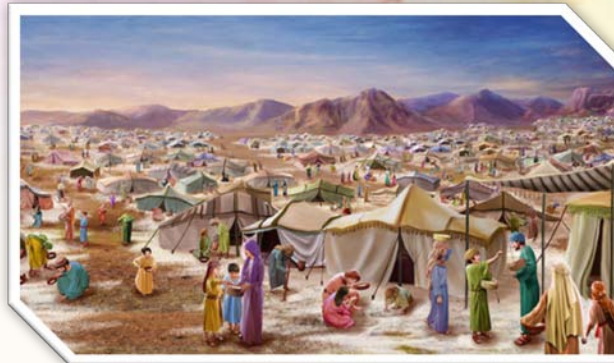

DE LA CREAȚIUNE LA SINAI

„Și Moise le-a zis: „Domnul a poruncit așa. Mâine este ziua de odihnă, Sabatul închinat Domnului; coaceți ce aveți de copt, fierbeți ce aveți de fiert și păstrați până a doua zi dimineața tot ce va rămâne!” (Exod 16:23)

În acel moment, poporul Israel era în deșertul Sin, murmurând împotriva lui Dumnezeu din cauza foamei.

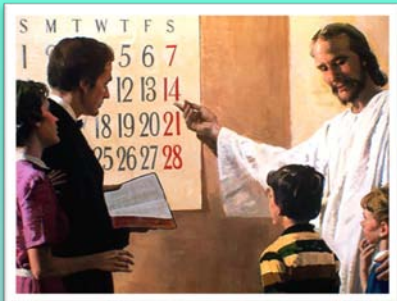
Dumnezeu nu numai că le-a dat mană ca hrană, ci le-a reamintit importanța odihnei Sabatului de care nu au putut să se bucure în timpul sclaviei lor în Egipt.

În mod miraculos, mana făcea viermi peste noapte, dar nu și sâmbătă. De asemenea, sâmbătă nu cădea mana. Nu era necesar să o culeagă sau să o gătească, așa cum se făcea vinerea.

Dumnezeu a vrut ca ei să dedice Sabatul comuniunii cu El (Ex. 16:29). Astăzi, El încă vrea să se bucure de Sabat în compania noastră.

SEMNULE LEGĂMÂNTULUI

„Copiii lui Israel să păzească Sabatul, prăznuindu-l, ei și urmașii lor, ca un legământ necurmat.” (Exod 31:16)

De patru ori, Biblia desemnează Sabatul ca semn:

Exodul 31:13

- Pentru a ști că Dumnezeu sfințește.

Exodul 31:17

- Pentru a ști că Dumnezeu este creatorul nostru

Ezechiel 20:12

- Pentru a ști că Dumnezeu ne sfințește.

Ezechiel 20:20

- Pentru a-L cunoaște pe Dumnezeu.

Sabatul este un semn extern care ne identifică ca participanți la Legământul veșnic.

Prin relația intimă cu Dumnezeu în ziua pe care El însuși a desemnat-o special pentru aceasta, recunoaștem că am încheiat un legământ cu El, că vrem să-L cunoaștem mai bine în fiecare zi și că vrem să devenim din ce în ce mai asemănători cu El.

Sabatul este, de asemenea, un semn al harului divin, un memento al răscumpărării efectuate de Isus în numele nostru (Deut. 5: 13-15).

SEMNULE SFINȚIRII

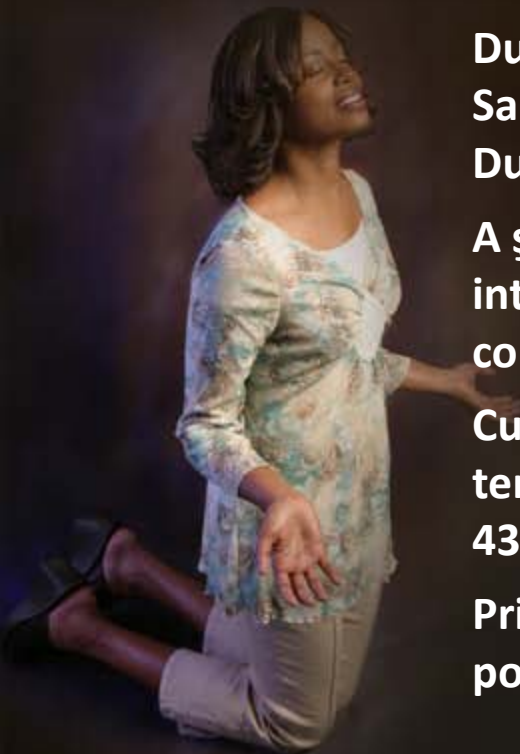
„Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: 'Să nu care cumva să nu țineți Sabatele Mele, căci acesta va fi între Mine și voi, și urmașii voștri, un semn după care se va cunoaște că Eu sunt Domnul, care vă sfințesc.'” (Exod 31:13)

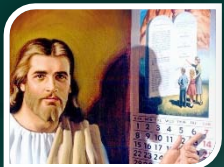
După cum am văzut, în două din cele patru ocazii când Sabatul este prezentat ca un semn, se spune că Dumnezeu vrea să știm că El ne sfințește.

A ști sau a cunoaște este ceva care depășește aspectul intelectual, implică o relație între Dumnezeu și noi. O comunicare care are loc, mai ales, în orele de sabat.

Cunoașterea Domnului implică slujirea Lui (1 Cr. 28:9); temerea de El (Isaia 11:2); încrederea în spusele Sale (Is. 43:10); încrederea în El și căutarea Sa (Ps. 9:10).

Prin această cunoaștere relațională cu Dumnezeu, El ne poate sfinți.

SEMNUL REAMINTIRII

„Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfințești.” (Exod 20:8)

Ne sunt date 3 indicații pentru Sabat: amintiți-vă, păstrați-l și sfințiți-l (Ex. 20:8; Deut. 5:12). Aceasta are o perspectivă în timp care ne face să o privim din diferite unghiuri:

Trecut

Ne amintește de creațiune, de momentul în care Sabatul a fost instituit.

Prezent

Păstrându-l ne bucurăm de un moment special de comuniune cu Dumnezeu.

Viitor

Sfințindu-l, Dumnezeu ne pregătește pentru a ne bucura de compania Sa pentru veșnicie (Is. 66:23; Ap. 21:27).

Sabatul, ca sigiliu (semn de identificare), conține elementele de bază ale identității autorului său: cine semnează (Dumnezeu); locul unde domnește (cerul și pământul); și data tipăririi (la Creație).

„Mari **binecuvântări sunt cuprinse în ținerea** Sabatului **și** Dumnezeu **dorește ca ziua de Sabat să** fie pentru noi o zi de bucurie. A fost mare bucurie **și** cu prilejul instituirii Sabatului. Dumnezeu a privit cu **satisfacție la lucrările mâinilor Sale. Toate lucrurile** pe care le-**a făcut El le-a** declarat ca fiind „forte bune”. (Geneza 1:31.) Cerul **și Pământul au fost** umplute de bucurie.[...] **Părintele** nostru ceresc **dorește** ca prin **ținerea Sabatului să se păstreze între** oameni o **cunoaștere** a Lui. El **dorește ca Sabatul să** ne **îndrume mintea către El, ca fiind adevăratul și** viul Dumnezeu, **și că, prin cunoașterea Lui, noi să putem** avea **viață și** pace.”

E. G. W. (Mărturii pentru comunitate, vol. 6, pag. 349)